

Veertigdagenkalender 2019

over ▲ hoop

De 40-dagenkalender is voor mij ooit begonnen in Metslawier op een stencilmachine. Zwart-wit uiteraard en uitsluitend voor de eigen gemeentelieden. Later in Deventer was er het fotokopieerapparaat, nog steeds zwart-wit maar daar kwam na enige jaren verandering is. Toen werd de voorkant een kleur-kopie, dat was revolutionair. Maar nog steeds was de productie alleen voor de eigen kerkleden. In de pastorie zat mijn echtgenoot in de ongeveer 800 exemplaren ringbandjes te slaan. Ja... je zult maar met een dominee getrouwd zijn!

Eenmaal in Amsterdam kwam er de samenwerking met de r.k. Vredeskerk en werd het aantal kalenders dusdanig, dat het kopiëren werd uitbesteed aan een drukkerij. Ook de landelijke VVH (nu VVP) ging meedoen.

De vorming van de Protestantse Kerk in Nederland (PKN) werd in Amsterdam gevierd met de uitgave van een 40dagenkalender voor alle kerkleden, gedrukt door uitgeverij Narratio, die ook de lay-out voor haar rekening nam.

Dat was het jaar 2010. De 40dagenkalender kon daarna niet meer terug naar huiskamerfröbelwerk. Die was nu volwassen en prachtig geworden. Tien jaar heb ik van deze samenwerking met Narratio mogen genieten en het leek wel of de kalenders ieder jaar mooier werden.

Na de thema's: op je 40 tellen passen, uit▲zicht, vogelvrij, meetellen, ja... nee... natuurlijk!, 'n boom opzetten, laat me niet lachen, onder de pannen en daar zit muziek in, ligt nu de 10de en laatste editie 2019 voor u "over ▲ hoop".

Ik heb altijd met veel plezier de kalenders gemaakt. Je gaat anders om je heen kijken als je eenmaal het thema weer hebt vastgesteld. Tien kalenders bij Narratio. Ik ben heel dankbaar voor de samenwerking met Dullyna van den Herik en voor de lay-out van Anneke Streng.

De meeste dank gaat echter uit naar Corrie Jacobs als inspirator en Annemarie Kraaijeveld, die tien jaar lang streng maar tot in de puntjes secuur alle werk altijd heeft geredigeerd en gecorrigeerd.

Veel plezier met deze laatste 40dagenkalender van Narratio.

Joke van der velden.

Beste kalendergebruikers,

Op de voorkant van deze kalender is een kunstwerk van Arabella Dorman te zien uit de Kathedraal te Canterbury in Engeland. Het zijn kleren van vluchtelingen die op de stranden en de kust van Griekse eilanden waren aangespoeld of achtergelaten. Natuurlijk is dat in de eerste plaats iets om wanhopig van te worden. De vluchtelingenproblematiek haalt de hele wereld overhoop en niet in het minst ook mijn gedachten over recht, mijn en dijn. Maar door het kunstwerk zo prominent in een kerk te hangen, hoop je dat veel mensen zullen blijven nadenken en de juiste keuzes kunnen maken.

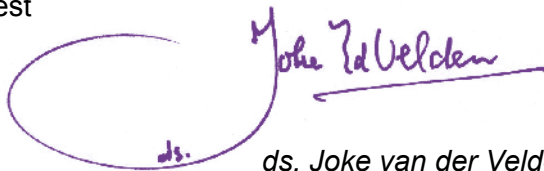
Wie hoopt er op wat al te zien is? Dit is de kernvraag in een brief uit het Nieuwe Testament en geeft meteen aan dat het niet eenvoudig is om vast te stellen wat 'hopen' is en waar of waarom het om kan slaan in wanhoop.

Over▲hoop – het thema van deze 40dagenkalender – haalt dus een heleboel **overhoop**.

De kalender is daarom voor mensen met hoop, voor mensen die met iemand overhoop liggen en voor mensen die hoopvol de wereld overhoop willen halen, kortom voor iedereen.

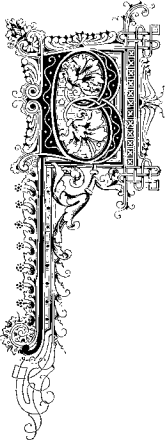
Jantine Heuvelink zal het op de zaterdagen uitleggen aan de kinderen. De gedichten, gebeden en verhalen staan ook in het teken van de hoop. Hoop op verandering, op verbetering, op een nieuwe hemel en een nieuwe aarde waar gerechtigheid woont. Op de zondagen is er de uitleg van bijbelteksten met indrukwekkende illustraties die veel overhoop halen. En verder zijn er weer de recepten rond bloemkool, bleekselderij, groene kool en 'n paarse groente, aubergine, passend bij de kleur van deze vastentijd én een vegetarisch paasmaal.

Dit is waar het in de 40 dagen op weg naar Pasen over gaat. Inkeer, omkeer, keer op keer weer durven blijven hopen!
Een hoopvol Paasfeest toegewenst!

ds. Joke van der Velden

ds. Joke van der Velden

altimore Statement 1692

Wees kalm te midden van het lawaai en de haast en bedenk welk een vrede er kan heersen in stilte.

Sta op goede voet met alle mensen, zonder jezelf geweld aan te doen. Zeg je waarheid rustig en duidelijk en luister naar anderen, ook zij vertellen hun verhaal. Mijd luidruchtige en agressieve mensen, zij belasten de geest.

Wanneer je je met anderen vergelijkt, zou je ijdel en verbitterd kunnen worden, want er zullen altijd grotere en kleinere mensen zijn dan jijzelf. Geniet zowel van wat je hebt bereikt als van je plannen. Blijf belangstelling houden voor je eigen

werk, hoe nederig het ook moge zijn, het is een werkelijk bezit in het veranderlijk fortuin van de tijd. Betrachting voorzichtigheid bij het zaken doen, want de wereld is vol bedrog. Maar laat je niet verblinden voor de bestaande deugd, vele mensen streven hoge idealen na en overal is het leven vol heldendom. Wees jezelf.

Veins vooral geen genegenheid. Maar wees evenmin cynisch over de liefde, want bij alle dorheid en ontevredenheid is zij eeuwig als het gras. Volg de loop der jaren met gratie, verlang niet naar een tijd die achter je ligt. Kweek geestkracht aan om bij onverwachte tegenslag beschermd te zijn. Vele angsten worden uit vermoeidheid en eenzaamheid geboren. Leg jezelf een gezonde discipline op, maar wees daarbij lief voor jezelf. Je bent een kind van het heelal, niet minder dan de bomen of de sterren. Je hebt het recht hier te zijn. En ook al is het je wel of niet duidelijk, toch ontvouwt het heelal zich zoals het zich ontvouwt en zo is het goed.

Heb daarom vrede met God, hoe je ook denkt dat Hij moge zijn.

Wat je werk en aspiraties ook mogen zijn, houd vrede met je ziel in de lawaaierige verwarring van het leven.

Met al zijn klatergoud, somberheid en vervlogen dromen is dit nog steeds een prachtige wereld. Wees voorzichtig, wees vrolijk.

Streef naar geluk.

Leefregels in 1692, nog steeds waardevol in 2019!

vasten

Vasten is nooit een automatisme van jezelf iets onthouden en het daarbij laten. Het gaat om een keuze waardoor je beter op God en op je medemensen gericht raakt.

*“Dat volk dat vast, maar toch in tweedracht leeft,
wat durft dat volk Mij nog te vragen”*

zo bezingt Lied 537 het in het Liedboek van de kerken. Tegenwoordig zou je vasten misschien ‘omdenken’ kunnen noemen. Het gaat al lang niet meer om het afzien van bepaald eten of drinken, maar om een daadwerkelijk andere houding. Het gaat om 10 dingen waar je echt nul talent voor nodig hebt, zo staat het zo ‘grappig’ in de omdenk-kalender.

1. **Eerlijk zijn**
2. **Je aan afspraken houden**
3. **Leren van kritiek**
4. **Doorzetten**
5. **Blij zijn met andere inzichten**
6. **Nieuwe dingen proberen**
7. **Vriendelijk zijn**
8. **Op tijd komen**
9. **Voorbereid zijn**
10. **Geen ja-maar zeggen**

Deze aandachtspunten kom je, elk met hun eigen invalshoek, in alle levensbeschouwingen tegen.

de religieuze overgave in de Islam
het bewaken van de autonomie in het Humanisme
de wijsheid van de balans in het Boeddhisme
de eerbied voor het leven in het Hindoeïsme
God's partnerschap in het Jodendom
de kracht van de liefde in het Christendom

Internationale Vrouwendag

in de hoop op hulp

Om te beginnen
 schiep God hemel en aarde.
 En dat was een heel karwei;
 vooral met de aarde was heel wat te stellen.
 Want er was geen ruimte om er te leven;
 er was geen tijd om wat te doen;
 er was geen mens om een handje te helpen.

Om te beginnen
 zorgde God dus voor een leefbare plek,
 en joeg het woeste water weg
 tot in elke uithoek links en rechts
 en tot in de hoogste zolders
 en tot in de diepste kelders
 van de schepping.
 God zorgde ook voor uren -
 en voegde ze zorgvuldig
 met zon en maan aaneen.

En voor God zich een beeld kon vormen
 van de mens,
 werden veiligheidshalve

de randen van de ruimte beproefd
 door er vogels vliegen en vissen zwemmen te laten.
 Ook werd voor alle zekerheid
 de vaste tijden van dag en nacht nogmaals getest
 door wilde dieren de wacht te doen betrekken
 in het schemerdonker.

Toen schiep God de mens, vrouw en man
in de hoop om een handje te helpen
 en God zei: Het belooft om te beginnen
 een goede dag te worden, een eeuwigheid lang!

4

Puinhoop

zaterdag 9 maart 2019

Kiki zucht. Pfff. Ze moet haar kamer opruimen. Maar het is een puinhoop! Ja, dat heeft ze zelf gedaan, dat weet ze ook wel. Maar toch. Had ze maar niet zoveel spullen moeten hebben en die heeft ze gekregen, dus ja, dan is het eigenlijk ook niet haar schuld dat het nu zo'n puinhoop is, toch? Pfff.

Straks als het opgeruimd is, ja dan!
Dan gaan ze een taart bakken, heeft mama gezegd.
Dan heeft ze misschien wel haar ring teruggevonden die ze van oma voor haar verjaardag kreeg. Dan is er misschien wel ruimte voor het keyboard, dat ze mag lenen van oom Bram!

Maar nu is het nog een puinhoop. Kiki zucht nog eens.

“Soort bij soort” denkt Kiki opeens. Soort bij soort! O ja, zo doe je dat. Opeens weet Kiki het weer. Schoolspullen op een stapel, kleren in de kast, haarspullen samen in het laatje, snoeppapiertjes in de prullenbak. Wow, dat scheelt al een hoop! Zo gaat het goedkomen, de puinhoop wordt al minder. En dat ringetje, dat gaat ze vast vinden. Het moet er zijn. Kiki weet het zeker.

Bedenk: welke puinhoop zou jij weleens willen aanpakken? En wat zou er dan kunnen gebeuren?

*bij Romeinen 8 : 18 – 26
zie volgende bladzijde*

Zondag I - 10 maart 2019

ROMEINEN 8 : 18 - 26

¹⁸Ik ben ervan overtuigd dat het lijden van deze tijd in geen verhouding staat tot de luister die ons in de toekomst zal worden geopenbaard. ¹⁹De schepping ziet er reikhalzend naar uit dat openbaar wordt wie Gods kinderen zijn. ²⁰Want de schepping is ten prooi aan zinloosheid, niet uit eigen wil, maar door hem die haar daaraan heeft onderworpen. Maar ze heeft hoop gekregen, ²¹omdat ook de schepping zelf zal worden bevrijd uit de slavernij van de vergankelijkheid en zal delen in de vrijheid en luister die Gods kinderen geschonken wordt. ²²Wij weten dat de hele schepping nog altijd als in barensweeën zucht en lijdt. ²³En dat niet alleen, ook wijzelf, die als voorschot de Geest hebben ontvangen, ook wij zuchten in onszelf in afwachting van de openbaring dat we kinderen van God zijn, de verlossing van ons sterfelijk bestaan. ²⁴In deze hoop zijn we gered. Als we echter nu al zouden zien waarop we hopen, zou het geen hoop meer zijn. Wie hoopt er nog op wat hij al kan zien? ²⁵Maar als wij hopen op wat nog niet zichtbaar is, blijven we in afwachting daarvan volharden. ²⁶De Geest helpt ons in onze zwakheid; wij weten immers niet wat we in ons gebed tegen God moeten zeggen, maar de Geest zelf pleit voor ons met woordloze zuchten.

Voor de bijbelvasten onder u is dit bijbelgedeelte bekende kost, gesneden koek. Ik hik al meteen aan tegen het 'overtuigd' uit de eerste regel maar kan wel beamen dat onze wereld lijdt aan zinloosheid en daardoor veel te zuchten heeft.

Dus ja... ik hoop wel dat er hoop is, maar ben ik ervan overtuigd?!

Hoop is voor mij zoets als lucht in een stad. Je ziet het niet, je wenst dat het schone lucht is, maar je weet eigenlijk wel dat je bij iedere inademing je longen tart. Hoezeer ik ook snak naar een schone werkelijkheid waarin alles helder en duidelijk is, ik weet dat het nog lang zo ver niet is.

Wat voor klimaatwetten, indringende doelstellingen of bindende afspraken er ook worden gemaakt, het einde is nog niet in zicht. De schrijver van de Romeinenbrief zegt hiervan dat het goed is dat je hoop niet kunt zien, want dan zou het geen hoop meer zijn maar werkelijkheid.

Ik hoop op verandering, op opklaring, op het openbaar worden van het einde van de zinloosheid. En ik probeer te geloven dat hopen en bidden helpt.

Ik weet dat er mensen zijn die zich actief blijven inzetten. Mensen die niet slechts woordeloos zuchten (vers 26) maar hardop protesteren tegen alles wat de duisternis willens en wetens laat bestaan, tegen iedereen die de lucht vervuult met uitlaatgassen of vergiftigde uitlatingen, met kruitdampen of smerig taalgebruik.

Ik moet zeggen dat ik leven zonder hoop niet zou volhouden. Al wat duister is, is onverdraaglijk. Zonder hoop op verandering – al is het maar een sprankje licht – blijft alles zinloos. Wie wil dat nou?!

- Greenpeace protest in Duitsland tegen dieselauto's (gelukkig is er tegenwoordig blauwe diesel – 80% schoner)

GEBED

Lieve God,

Wij kennen u onder veel namen.
Wij noemen u Here, Eeuwige,
Geest, Mysterie.
Wij kennen u in veel vormen.
Als schepper, menszoon,
aanwezige, stem in ons hart.
Maar laat uw handelen
eenduidig zijn,
als een kracht die ons draagt
en nooit verlaat.

Een hand die ons steunt en
weer op weg plaatst.
De grond onder onze voeten,
de zonnestralen op ons
gezicht,
opdat u bij ons bent
en met ons gaat
een mensenleven lang.

God van verscheidenheid
en veelkleurigheid,
wij danken u dat wij ieder
zo uniek zijn,
elk op onze manier
anders dan anderen.
Wij danken u voor de rijkdom,
voor de bonte kleurenpracht,
voor de eindeloze variatie
die daaruit voortspuit.
Amen

